

ДОСЛІДЖЕННЯ ЗВ'ЯЗКУ ОСНОВНИХ ПАРАМЕТРІВ РОБОТИ З ПСИХОЛОГІЧНИМ СТАНОМ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ПРАЦІВНИКА

Мамай А.С., Лебедин А.М.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Alla_leb7@ukr.net

Вступ. В останні роки на фоні постійного перенавантаження кваліфікаційними кадрами в аптечній індустрії змінилися вимоги до фахівців фармацевтичної галузі. Сьогодні їх робота включає не тільки знання фармакології та законодавчої бази, до них висувають вимоги щодо швидкого реагування в процесі реалізації сучасних технологій продажів. Систематичне перенавантаження приводить до виникнення «синдрому емоційного вигорання».

Мета. Дослідити зв'язок основних параметрів роботи з психологічним станом фармацевтичного працівника.

Методи дослідження. Логічний, структурний аналіз, статистичний.

Результати дослідження. На сьогоднішній день аптекам необхідні не просто провізори, а провізори «менеджери з продажу». Від їх здібностей і майстерності залежить лояльність споживачів, що забезпечує прибутковість підприємства. Дохід фармацевтичних працівників залежить перш за все від здібностей, навичок продажів і клієнт-орієнтованості. Напрямок та характер трудової поведінки провізора базуються на певних мотивах, внутрішніх спрямуваннях та особистісних цінностях. Основною вимогою роботодавця при підборі персоналу є високі професійні якості фармацевтичних працівників.

В Україні протягом останніх років реєструють зростання захворюваності фармацевтичних працівників, зокрема на гіпертонічну хворобу, стенокардію, інфаркт міокарда, церебро-васкулярні хвороби, вегетосудинну дистонію, цукровий діабет, ревматоїдний артрит, дерматози, розлади психіки та поведінки. Законодавчо типові професійні ризики фармацевтичної діяльності, які здійснюють негативний вплив на здоров'я фармацевтичного працівника, закріплені за показниками тяжкості й напруженості трудового процесу, медична /

фармацевтична праця належить до шкідливої. Відповідно до наказу міністерства охорони здоров'я (МОЗ) України від 27.12.2001 р. №528 «Про затвердження Гігієнічної класифікації праці за показниками шкідливості та небезпечності факторів виробничого середовища, важкості та напруженості трудового процесу», напруженість трудового процесу означає професійно зумовлене навантаження на центральну нервову систему за рахунок інтелектуальних та емоційних чинників. Нозологічна структура захворюваності фармацевтичних працівників свідчить саме про стресогенне походження більшості їх хвороб.

Відчуття емпатії (співчуття, співпереживання) для фармацевтичних працівників, є необхідною професійною складовою в процесі роботи. За умови, якщо проблеми пацієнтів сприймати як особисті, а також відчувати тиск власних проблем сучасного життя, то це виливається у надмірну втомлюваність та невдовзі проявляється у специфічному стані. Цей стан фізичного та емоційного виснаження внаслідок перевантаження та впливу стресів як у професійному, так і у повсякденному середовищі є синдромом вигорання. Останній виражається у підвищеній та хронічній втомлюваності, апатії, деструктивному реагуванні на стреси.

У світі частота виявлення синдрому професійного вигорання в фармацевтичних працівників коливається у межах 20-75%. Згідно з даними літератури, в Україні кожний четвертий працівник стикається з професійним синдромом.

Висновки. На сучасному етапі розвитку медицини набув актуальності стан емоційного вигорання у фармацевтичних працівників. Емоційне вигорання – це вид депресії, що виникає без травматизації й органічних порушень, а тільки лише через поступову втрату життєвих цінностей. Важливість цього питання зростає у зв'язку з тим, що значна кількість висококваліфікованих фармацевтичних кадрів має низьку стресостійкість та легко піддається емоційному вигоранню. У випадку з провізорами – це має досить небезпечні наслідки, адже він завжди повинен мати швидку реакцію і ясний розум, щоб не нашкодити пацієнту.